

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg synes, det er helt fint, Det Radikale Venstre vælger at fortolke en EU-forordning på den måde. Man kan bare konstatere, at det ene regeringsparti altså vælger at fortolke EU-forordningen på den måde, og at sundhedsministeren og dermed et andet regeringsparti har valgt at fortolke den på en anden måde.

Jeg tror bare, at man gør klogt i ikke at stille sig herop og være alt for skråsikker på, at vi i Danmark kan indføre mærkningsordninger på alt mellem himmel og jord, bare det når at blive markedsført, inden EU-forordningen træder i kraft. Den tror jeg ikke kommer til at holde.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, fru Lene Espersen skal lægge mærke til den tvivl, jeg også udtrykker. Det ville klæde Det Konservative Folkeparti at udvise den samme tvivl, for der er ingen af os, der kan vide, hvordan den her lander.

Det er at bilde forbrugerne noget ind, hvis en af os går ud og siger, at sådan og sådan bliver det. Det kan vi ikke vide, og under alle omstændigheder er der intet i vejen for, at danske producenter frivilligt vælger at opretholde den eksisterende mærkningsordning.

Det, man kan sige er fordelen ved, at vi nu gennemfører mærkningen, er, at der er stor sandsynlighed for, at de danske producenter indretter sig efter forbrugernes ønsker og behov.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at et meget stort flertal i den danske befolkning føler, at den måde, som de gensplejsede sojabønner indføres på det danske marked på, er groft krænkende for det demokratiske system. Der er en helt berettiget følelse af, at vi ikke selv får lov at beslutte, om vi ønsker at købe gensplejsede fødevarer eller ej.

Forløbet er ikke særlig flatterende for regeringen. Allerede i december 1994 besluttede et enigt Folketing på SF's foranledning, at gensplejsede fødevarer skal mærkes, så forbrugeren sikres et frit valg. Der var en del politikere og mange mennesker i befolkningen, der allerede på det tidspunkt mente, at gensplejsede fødevarer skulle forbydes, eller at godkendelsesproceduren i hvert fald skulle være betydelig strammere under anvendelse af et forsigtighedsprincip i langt højere grad. Men det har der ikke

været flertal for; det har der ikke været i Danmark, og det har der ikke været i EU. Derfor var konklusionen, som et meget bredt flertal som sagt stod bag, at så skulle varerne i hvert fald mærkes, så forbrugerne kunne se, at her var der tale om gensplejsede fødevarer.

Monsanto, som markedsfører den gensplejsede sojabønne, var godt klar over, at den beslutning kunne skabe problemer for markedsføringen af den gensplejsede sojabønne. Og allerede den 26. juni 1995 henvendte Monsanto sig via et kommunikationsfirma til Folketingets partier, og formålet var selvfølgelig at lave lobbyvirksomhed med henblik på at omgøre beslutningen. Det er ikke lykkedes. Til gengæld burde det have fået regeringens og regeringspartierne øjne op for, at der var et problem forude, når der kom blandinger af gensplejsede og ikkegensplejsede sojaprodukter til Danmark. Men regeringen foretog sig ingenting, man sad med hænderne i skødet og ventede.

I maj 1996 kom så ansøgningen fra Monsanto om at markedsføre den gensplejsede sojabønne som levnedsmiddel, og regeringen foretog sig stadig væk ingenting. I november i år – og her bliver det helt galt, helt grotesk – godkendte sundhedsministeren på regeringens vegne markedsføringen af den gensplejsede sojabønne, uden at der var taget stilling til, hvordan mærkningsbeslutningen skulle føres ud i livet. Ja, der var tilsyneladende ikke engang begyndt overvejelser om det. Først efter at godkendelsen var givet, bad ministeren sin Levnedsmiddelstyrelse om at overveje, hvordan mærkningsreglerne kunne føres ud i livet.

Derfor har vi den nuværende situation med kaos i detailhandelen med en fuldstændig uoverskuelig mærkning, en situation med øgede omkostninger og med en vis forvirring hos forbrugerne til følge. Det skyldes i meget høj grad, at regeringen ikke har håndteret sagen fra start. Man har sjusket.

Man kan så spørge sig selv, hvad baggrunden egentlig er for kritikken, og flere ordførere har allerede været inde på det. Hvad er baggrunden for den meget omfattende kritik og den skepsis, som er i befolkningen i forhold til de gensplejsede fødevarer? I SF er der ingen tvivl om, at vi grundlæggende er imod strategien om at gøre planter modstandsdygtige over for giftige kemikalier. Vi mener, det er en syg tanke, og den fører til en fuldstændig ensidig sprøjtning. Vi frygter i meget høj grad, at den på længere sigt fører til stigende behov for sprøjtning, og der er